

Parlamentul României
Camera Deputaților

03.04.2013
Nr: 1/2395/vz

OPINIE
privind

**Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al
Consiliului privind Agenția UE pentru cooperare și formare în
materie de aplicare a legii (Europol) și de abrogare a Deciziilor
2009/371/JAI și 2005/681/JAI**

COM (2013) 173

Având în vedere Tratatul de la Lisabona, în special art. 5 și 12 TUE și Protocoalele nr. 1 și 2 anexate tratatului,

Având în vedere Constituția României, republicată, în special art. 148,

Având în vedere Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011,

Luând în considerare procesul verbal adoptat de Comisia juridică, de disciplină și imunități în ședința din 27.05.2013,

Luând în considerare procesul verbal adoptat de Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională în ședința din 3.06.2013,

Luând în considerare nota Ministerului Afacerilor Externe din 13.05.2013,

Luând în considerare proiectul final de opinie adoptat de Comisia pentru afaceri europene în ședințele din 18-19.06.2013,

Având în vedere aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților din data de 26.06.2013,

Camera Deputaților, în conformitate cu prevederile art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11 din 27.04.2011, adoptă prezenta **opinie**:

Camera Deputaților

1. Amintește că la 22 martie 2011 Comisia pentru afaceri europene a Parlamentului României a adoptat o opinie privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind procedurile de control al activităților Europol de către

Parlamentul European, împreună cu parlamentele naționale - COM (2010) 776 - și a recomandat:

- înființarea unui forum interparlamentar permanent pentru întărirea controlului din partea parlamentelor naționale; deși reprezintă o verigă instituțională suplimentară se poate reduce riscul complicării excesive cu ajutorul formulării de către Comisia Europeană a unei proceduri clare prin care să se exprime forumul interparlamentar;

- investirea forumului interparlamentar sus-menționat cu un drept de audiere a membrilor Consiliului de administrație al Europol sau a conducerii operative a acestuia, atât în scopul controlului și supravegherii strategice a programelor de lucru anuale și multianuale, cât și în scopul asigurării controlului activității curente;

- elaborarea de către Comisia Europeană a unui document specific pentru difuzare în rândul publicului larg, pentru a asigura atât transparența reală în fața cetățenilor Uniunii, cât și discreția și confidențialitatea impuse de regulamentele Europol, întrucât parlamentele naționale sunt responsabile în fața cetățenilor și trebuie să aibă posibilitatea practică de a-i informa în acest domeniu;

- includerea relației cu parlamentele naționale în strategia de comunicare, precum și în strategia de cooperare externă a Europol.

2. Ia act și subscrie la argumentele Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională, care a constatat că obiectivele pot fi atinse mai bine printr-o acțiune la nivel european, mai ales că o cooperare eficientă în domeniul aplicării legii nu poate avea loc fără un schimb eficient de informații și date operative privind criminalitatea între autoritățile naționale și alte entități din Uniune, iar Europol este cel mai în măsură să sprijine cooperarea și să asigure coordonarea la nivelul Uniunii.

3. Ia act și subscrie la argumentele Comisiei juridice, de disciplină și imunități, care a admis că inițiativa legislativă respectă principiul subsidiarității, întrucât instituirea unei entități responsabile cu cooperarea și formarea în materie de aplicare a legii la nivelul Uniunii nu poate fi îndeplinită într-o măsură suficientă de statele membre.

4. Consideră că acțiunea de a reglementa este justificată de necesitatea de a se abroga cadrul legislativ anterior al Europol, înființat inițial ca „Oficiul European de Poliție”, printr-o decizie adoptată anterior Tratatului de la Lisabona în temeiul fostului pilon al treilea al Uniunii, pentru a se încadra în prevederile Tratatului de la Lisabona și a fi redenumit ca „Agenția Uniunii Europene pentru cooperare și formare în materie de aplicare a legii”; la fel, în cazul „Colegiul European de Poliție” (CEPOL) este necesară abrogarea cadrului legislativ anterior și alinierea la noile prevederi ale tratatelor Uniunii.

5. Recunoaște că, în contextul expansiunii criminalității transfrontaliere, forțele naționale de aplicare a legii nu mai pot să lucreze în mod izolat, ci trebuie să coopereze între ele și cu Europol, care trebuie să fie centrul UE de date operative în materie penală, pentru prevenirea și combaterea criminalității transfrontaliere grave și a terorismului.

6. Reține că art. 88 TFUE prevede că Europol trebuie să facă obiectul unui regulament adoptat prin procedura de codecizie, trebuie instituite proceduri și un mecanism de control al activităților Europol de către Parlamentul European, control la care sunt asociate parlamentele naționale; reține că Programul de la Stockholm invită Europol să evolueze și „să devină un centru pentru schimbul de informații dintre autoritățile

care asigură respectarea aplicării legii din statele membre, un furnizor de servicii și o platformă pentru serviciile de respectare a aplicării legii”.

7. Reține că, prin reformarea Europol, Comisia se angajează să aplice standardele de conducere și control convenite împreună cu Parlamentul European și cu Consiliul în iulie 2012 în Abordarea comună privind agențiile descentralizate ale UE.

8. Admite că un Europol eficace va fi mai în măsură să contribuie la îndeplinirea obiectivelor Comunicării Comisiei privind strategia de securitate internă și să consolideze, în general, cooperarea polițienească în UE.

9. Admite că modelul propus de conducere și control al Europol contribuie la coerența globală a modelului de conducere și control al agențiilor UE prevăzut în Declarația comună privind agențiile de reglementare ale UE.

10. Constată validitatea și caracterul suficient al argumentării utilității propunerilor, atât din perspectiva criteriului insuficienței acțiunii naționale, cât și din perspectiva criteriului valorii adăugate.

11. Remarcă în mod special valoarea adăugată a implicării Uniunii, pentru stabilirea limitelor de competență ale Europol, ceea ce poate elimina suprapunerile cu alte agenții JAI și poate raționaliza cooperarea acestora cu Europol, pentru posibilitatea ca unitatea națională Europol să transmită către Europol datele care provin de la părți private, ceea ce reduce riscul unor întârzieri sau riscul de netransmitere și permite formularea unui răspuns global mai coordonat la fenomenele infracționale, pentru introducerea obligației Europol de a găzdui Centrul European de Combatere a Criminalității Informatice, ceea ce va consolida în mod semnificativ capacitatea UE de a face față provocărilor generate de criminalitatea informatică.

12. Semnalează că anumite condiții impuse Europol, ca de exemplu cea privind prelucrarea de date cu caracter personal care provin de la părți private (art. 32 alin. (1)), limitarea posibilității de a transmite informații, inclusiv date cu caracter personal, de la o persoană privată cu reședința într-o țară terță cu care nu există un acord internațional, doar către un stat membru sau o țară terță vizată cu care s-a încheiat un astfel de acord internațional (art. 33 alin. (2)), sau condiționarea unor acțiuni de respectarea dreptului național al statului membru (anexa nr. 2), reduc capacitatea operațională a Agenției, ceea ce afectează tocmai valoarea adăugată a noului cadru organizatoric.

13. Acceptă evaluarea Comisiei Europene că Europol ar aduce beneficii mai mari dacă i se va încredința un mandat dublu, de sprijin operațional și de formare în materie de aplicare a legii, fuzionând cu CEPOL; consideră că asigurarea unei abordări coordonate în elaborarea și punerea în aplicare a formării în materie de aplicare a legii reprezintă valoarea adăugată.

14. Semnalează că, prin condiționarea unor acțiuni de respectarea dreptului național al statului membru respectiv (anexa nr. 2), sunt permise standarde multiple; de exemplu, persoane care au comis sau sunt suspectate a fi comis infracțiuni identice pot să fie sau nu pe liste.

15. Observă că regulamentul conține numeroase prevederi care reduc posibilitatea unei eventuale încălcări a principiului subsidiarității; dintre acestea reținem:

- faptul că Europol nu dispune nici de capacități autonome de anchetă, nici de competențe coercitive;

- faptul că orice acțiune cu caracter operativ a Europol trebuie desfășurată în cooperare cu autoritățile statului sau statelor membre al căror teritoriu este implicat și cu acordul acestora;
- faptul că Europol poate prelucra informații în alt scop decât cel pentru care au fost transmise doar dacă este autorizat de furnizorul de date;
- faptul că Europol poate prelucra date cu caracter personal care provin de la părți private, cu condiția ca acestea să fie primite prin intermediul unei unități naționale a unui stat membru, unui punct de contact al unei țări terțe cu care Europol a încheiat un acord de cooperare unei autorități a unei țări terțe sau unei organizații internaționale cu care Uniunea a încheiat un acord internațional;
- faptul că, în cazul în care Europol primește informații, inclusiv date cu caracter personal, de la o persoană privată cu reședința într-o țară terță cu care nu există un acord internațional, Europol poate doar să transmită mai departe informațiile respective către un stat membru sau o țară terță vizată cu care s-a încheiat un astfel de acord internațional.

16. Consideră că obiectivul de a menține un nivel ridicat de încredere reciprocă între statele membre care fac parte dintr-un spațiu fără controale la frontierele interne poate fi susținut și prin consolidarea Europol.

Exprimă speranța că, în spiritul aceluiași principiu al încrederii reciproce, Regatul Unit și Irlanda vor opta pentru participarea la regulament și regretă că Danemarca nu participă la regulament.

17. Observă că excluderea parlamentelor naționale de la accesul la informații clasificate prelucrate de Europol sau prin intermediul acestuia, în condițiile în care Parlamentului European i se permite acest acces (art. 54 alin. (1)), contravine prevederilor tratatului care nu a distins între drepturile de control ale Parlamentului European și parlamentelor naționale și nu este în acord cu prevederile art. 53 alin. (1), unde Parlamentul European, împreună cu parlamentele naționale, audiază președintele Consiliului de administrație și directorul executiv al Europol;

18. Față de obligația de raportare a Europol (art. 70 alin. (2)) recomandă crearea unui palier interactiv de schimb de informații, incluzând întrebări, clarificări, propuneri, recomandări între Europol, pe de o parte, și parlamentele naționale și Parlamentul European, pe de altă parte.

19. Respinge evaluarea Comisiei Europene că Europol ar aduce beneficii mai mari dacă i s-ar încredința un mandat dublu, de sprijin operațional și de formare în materie de aplicare a legii, fuzionând cu Cepol; consideră că dimpotrivă, fuziunea ar diminua drastic capacitatea Cepol de a-și realiza propriile obiective și nu ar spori nici capacitatea Europol în acest sens.

Prezenta opinie este adresată președintelui Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei Europene, precum și Guvernului României.

PREȘEDINTE

Valeriu Ștefan ZGONEA